

לה:

עין משפט
נר מצוה

אלא דענין אביה. קשה דמשום
עין לא הוה ליה למיסק כו' ויסי וילכא למימר דכהרף עין
דר' יוסי אינו מיד אחר בן השמשות דר' יהודה ומתאחר הכנה
אחריו א"כ וכו' הא דלמר רב יהודה כו'
ויסי כהניס טובלים זו מאי איריא
יהודה נמי כהניס טובלים לרי' ויסי
וי"ל דליתו מתאחר כל כך שהיא
שיעור טבילה ניתיים א"כ ספק היה
להא אם היה מתחיל מיד אחר דר'
יהודה או מתאחר להכנה ולהכי
אילנטיק דלמיסק דלא אכלי כהניס
תרומה עד דודאי שלים בין השמשות
לדבי יוסי:

הקשה ה"ר פורת דכשנת גופיה
הוה מלי למינקט הלכה
כר' יהודה בע"ש וכו' ויסי כמולאי
שנת וכן לענין תרומה הוה מלי למימר
הלכה כר' יהודה לענין טבילה וכו'
ויסי לענין אפילה ונראה לרי' דניחא
ליה לאשמעינן רבנא דלפי' כשנת
דחמיר מקל ר' יוסי ושרי לעשות
מלאכה צנין השמשות דר' יהודה
ואפי' בתרומה דקיל משנת או בתרומה
דצנין מחמיר ר' יוסי דלא אכלי כהניס
דחמיר מיקל ר' יוסי בשמשות ידיה:

רבי יהודה הנשיא אומר שלישיית
אחיוין ב' פירש"י ורביעית
לדליק את הנר וכן משמע דלא פליג
אתמי קמייתא ועוד דלמר כסמון
שניה לדליק את הנר כמאן לא כר'
מן ולא כר' יהודה הנשיא וליכא
למימר נמי דלף לחון מפילין קאמר
ומדליק נמי בשלישית מתקאמר אלא
ג' לדליק את הנר כמאן כר' יתן
משמע ולא כר' יהודה הנשיא וקשה

דכס"פ ד' מיתות ופסהדרין דף סח.
ושם גבי שחלה ר"א וחימו היום ע"ש
היה ונכנס הורקנוס בנו לחלון מפילין
גער זו אבי וילא גזיפיה א"ל האך
מתיחן איסור קליה ועוסקין באיסור
שנות אלמא דלקת נר קודם לחלילת
מפילין וי"ל דשתי הסם דמשום חליו
איחרו מלהדליק את הנר לפי שהיו
טורדין יו עד שהיו כסמון לחסכה
ולכן אמר יעקב דביסור סקילה
קודם ואדרבה משם יש ראייה לחלילת
מפילין קודמת מדלצה הורקנוס לחלון
מפילין קודם דלקתה ומסתמא היה
יודע שכן היו רגילין לעשות:

שש תקיעות. כמו שפירש
בקונטרס שהיו תוקעין
מקיעה תרועה תקיעה אע"ג דקלמ
משמע לקמן דשלוש ראשונות תקיעות
הן דקתי התחיל לתקוע תקיעה שניה
לאו דיוקא נקט תקיעה וכן מוכיח
בפרק החליל (פוסק דף גג: ושם) דתנן
אין פוחתין מכ"א תקיעות במקדש
ואין מוסיפין על מ"ח תקיעות וחשיב
צלותן מ"ח שלם להבטיל את העם

ממלאכה ואמר בגמרא מתניחין דלא כר'
פליגי ר' יהודה כסך תקיעה תרועה תקיעה אחת היא ואם ג' להבטיל את העם ממלאכה כולן תקיעות למה היה ר' יהודה מתחייב כאלה:
והתניא שופר שש"ט"ו ב' תרומה לרי' הא ע"כ האו דשרי לטלטל שופר היינו לזורך גופו או לזורך מקומו לחללה ללל אפי' ר'
שופר אסר כמו שאפרש בסמוך מלאכתו לאיסור הוא וצרימא דלעיל דאסר להצניע היינו מממה ללל והיו כמו מרא
שלא יגנב בפרק כל הכלים ולקמן דף קד: דהיינו טלטול שלא לזורך ואומר ר"י דמשמע ליה דאסר להצניע היינו מממה ללל והיו גופו ומקומו
מדקתי לפי שאין מטלטלין ולא קתי לפי שאין מציניעין וז"ל וכיון דלצניע הכא הא דמטלטל שופר היינו לזורך גופו א"כ תלוצרות אמאי אין
מטלטלין וי"ל דתלוצרות מוקלה יותר משופר כמו שאפרש בסמוך ומיהו מתוך פירוש הקונטרס משמע דשופר הו' מלאכתו להיתר:
הא

במה מדליקין פרק שני שבת

אלא לאכילה. וכולה מילתא דר' יומין לחומרא דלא חילמא כי שלים
צין השמשות דר' יהודה ליליא הוא ויכול וממילא נמי לענין מולאי
שנת לא אמרינן כר' יהודה דנימא דר' יוסי ליליא הוא ושרי: **כשי**
צין השמשות. ערב שבת ומולאי שבת כהעלם אחד אין כאן עוד אשם
תלי אלא חטאת: **ממה נפשך**. אי
ליליא הוא חייב על ערב שבת ואל
מולאי שבת אינו כלום ואי ימלא הוא
חייב על מולאי שבת ואין של ערב
שבת כלום. וכגון דענד ליה כל צין
השמשות דליכא לנספוקי להאי
נתמילתו ולהאי כסופו: **כשיעורא**
דרבנן. צין השמשות: **אחלו**. הדליקו
את הנר מצעוד יוס: **חוו סרנגולין**.
היוצאים על הקורות מצעוד יוס וכן
העורבים כשהיה: **אראני**. עשב
הקרוי מלווא' ועליו שלו נוטין לגד
החמה שמרים כסופין למורא ונחלי
היום וקופין לערב כסופים מאל
למערב: **שש קשיטות**. אף התרועות
צמין דפסד שלהן מקיעה תרועה
ותקיעה: **להבטיל ממלאכה ששדות**.
ויהא לכן שהות ליכנס לעיר: **להבטיל**
העיר. ממלאכה: **והסנויות**. ממקח
וימכר: **להלון מפילין**. והדלקת נר
כרביעית: **לדביק פס כהנור**. ועדיין
יש שהות כדי שקרמו פניה. עדיין
ממחרים המקיעות כדי להסוף מחול
על הקדש: **ומוקט ומריע ומוקט**.
הרי שש: **ושוכס**. חל שבת עליו:
מלעדור. מלפסור: **ויכנסו כולם**
פאחד. שלא יחשדו הנכנסים באחרונה
לומר שעסקו במלאכתן אחר שמעו
קול השופר שאין הכל מכירין מי
קריבים ומי רחוקים: **פירש"י**. הן
דלמות דהתנויות ומסלקין אותן ומניחין
ע"ג יתדות ומוכרין עליהן תכלין ושאר
דברים ולעבד מתוורין אותן לפתחים:
חמין. מים חמין למוזג כהן בין לשמות:
סילק המסלק. קדרות השניות
להסלק למחלל הלילה: **וסעמין**
המעמין. את הלוחות למחמת: **חון**
הכנסה. שמש היצור: **להוליד**
שופרו לביו. שהיה גג מיוחד בגובה
אופי עילו בקניינו.
העיר והמלעניית לתקוע של ומשם
מוליכו לביתו. אלמא אחמי לא קניט
קדושת שבת עליו: **לשעורין**.
פעמים שניות קרוב פעמים שניות
רחוק: **כראש גגו**. שמתקע שם:
שאין מטלטלין. אפילו כראש הימיד:
והפסיא שופר מיטלטל. לפי שכפוף ראשו
וראו לשאוב זו מים ולשמות
המיוק: **חולצרות**. פשוטה ואינה
ראיה אלא לתקוע והו' דכר שמלאכתו
לאיסור ואסור משום מוקלה:
למיקו

אלא לאבילת תרומה דלא אכלי כהנים
תרומה עד דשלים בין השמשות דר' יוסי
א"ר יהודה אמר שמואל "כוכב אחד יום שנים
בין השמשות שלשה לילה תנ"א כוכב אחד
יום שנים בין השמשות שלשה לילה א"ר יוסי (א)
לא כוכבים גדולים הנראין ביום ולא כוכבים
קטנים שאין נראין אלא בלילה: אלא בינונים
א"ר יוסי בר' זבדא יהעושה מלאכה בשני
בין השמשות חייב הטאת ממה נפשך א"ל
רבא לשמועיה יאתון דלא קים לכו בשיעורא
דרבנן אדשימא אריש דיקלי אתלו שרגא
ביום המעונן מאי במתא חוי תרנגולא כדברא
עורבי אי נמי אדאני: ת"ר שש תקיעות
תוקעין ערב שבת ראשונה להבטיל את העם
ממלאכה שבשדות שניה להבטיל עיר
והנויות שלישיית להדליק את הנר דברי ר'
נח' יהודה הנשיא אומר שלישיית לחלון תפילין
"ושוהה כרי צליית דג קמן או כרי להרביק
פת בתנור ותוקע וזריע ותוקע ושוכת אמר
רשב"ג מה נעשה להם לבבליים שתוקעין
ומריעין ושובתין מתוך מריעין ותוקעין ומריעין
הו' להו חמישה אלא שתוקעין וחוזרין ותוקעין
ומריעין ושובתין מתוך מריעין מנהא אבותיהן
בידיהן מתני ליה רב יהודה לרב יצחק בניה
שניה להדליק את הנר כמאן לא כר' בריה
ולא כר' יהודה הנשיא אלא שלישיית להדליק
את הנר כמאן כרבי נתן תנא דבי רבי
ישמעאל "שש תקיעות תוקעין ע"ש התחיל
לתקוע תקיעה ראשונה נמנעו העובדים
בשדה מלעדור ומלחרוש וימלעשות כל
מלאכה שבשדות ואין הקרובין רשאי ליכנס
עד שיבואו רחוקין ויכנסו כולם כאחד ועדיין
חנויות פתוחות ותרסיין מונחין התחיל לתקוע
תקיעה שניה מסלקו התריסין ונגעלו
החנויות ועדיין חמין מונחין על גבי כירה
וקדירות מונחות על גבי כירה התחיל לתקוע
תקיעה שלישיית סילק המסלק והטמין המטמין
והדליק המדליק ושוהה כרי צליית דג קמן או
כרי להרביק פת בתנור ותוקע ומריע ותוקע
ושובת א"ר יוסי (ב) (בר) חנינא שמעתי שאם
בא להדליק אחר שש תקיעות מדליק שהרי
נתנו חכמים שיעור לחון הכנסת להוליד
שופרו לביתו אמר לו (א) אם כן נתת דבריך
לשיעורין אלא מקום צנעו יש לו לחון הכנסת
בראש גגו ששם מניח שופרו לפי שאין ממלטלין לא את השופר ולא את החצוצרות
והתניא שופר מיטלטל וחצוצרות אינם מיטלטלין אמר רב (י' יוסי) לא קשיא
כאן ביחיד כאן בצבור א"ל אביי וביחיד למאי חוי הואיל וראוי לגמע בו מים
לתינוק

אלא לאבילת תרומה דלא אכלי כהנים
תרומה עד דשלים בין השמשות דר' יוסי
א"ר יהודה אמר שמואל "כוכב אחד יום שנים
בין השמשות שלשה לילה תנ"א כוכב אחד
יום שנים בין השמשות שלשה לילה א"ר יוסי (א)
לא כוכבים גדולים הנראין ביום ולא כוכבים
קטנים שאין נראין אלא בלילה: אלא בינונים
א"ר יוסי בר' זבדא יהעושה מלאכה בשני
בין השמשות חייב הטאת ממה נפשך א"ל
רבא לשמועיה יאתון דלא קים לכו בשיעורא
דרבנן אדשימא אריש דיקלי אתלו שרגא
ביום המעונן מאי במתא חוי תרנגולא כדברא
עורבי אי נמי אדאני: ת"ר שש תקיעות
תוקעין ערב שבת ראשונה להבטיל את העם
ממלאכה שבשדות שניה להבטיל עיר
והנויות שלישיית להדליק את הנר דברי ר'
נח' יהודה הנשיא אומר שלישיית לחלון תפילין
"ושוהה כרי צליית דג קמן או כרי להרביק
פת בתנור ותוקע וזריע ותוקע ושוכת אמר
רשב"ג מה נעשה להם לבבליים שתוקעין
ומריעין ושובתין מתוך מריעין ותוקעין ומריעין
הו' להו חמישה אלא שתוקעין וחוזרין ותוקעין
ומריעין ושובתין מתוך מריעין מנהא אבותיהן
בידיהן מתני ליה רב יהודה לרב יצחק בניה
שניה להדליק את הנר כמאן לא כר' בריה
ולא כר' יהודה הנשיא אלא שלישיית להדליק
את הנר כמאן כרבי נתן תנא דבי רבי
ישמעאל "שש תקיעות תוקעין ע"ש התחיל
לתקוע תקיעה ראשונה נמנעו העובדים
בשדה מלעדור ומלחרוש וימלעשות כל
מלאכה שבשדות ואין הקרובין רשאי ליכנס
עד שיבואו רחוקין ויכנסו כולם כאחד ועדיין
חנויות פתוחות ותרסיין מונחין התחיל לתקוע
תקיעה שניה מסלקו התריסין ונגעלו
החנויות ועדיין חמין מונחין על גבי כירה
וקדירות מונחות על גבי כירה התחיל לתקוע
תקיעה שלישיית סילק המסלק והטמין המטמין
והדליק המדליק ושוהה כרי צליית דג קמן או
כרי להרביק פת בתנור ותוקע ומריע ותוקע
ושובת א"ר יוסי (ב) (בר) חנינא שמעתי שאם
בא להדליק אחר שש תקיעות מדליק שהרי
נתנו חכמים שיעור לחון הכנסת להוליד
שופרו לביתו אמר לו (א) אם כן נתת דבריך
לשיעורין אלא מקום צנעו יש לו לחון הכנסת
בראש גגו ששם מניח שופרו לפי שאין ממלטלין לא את השופר ולא את החצוצרות
והתניא שופר מיטלטל וחצוצרות אינם מיטלטלין אמר רב (י' יוסי) לא קשיא
כאן ביחיד כאן בצבור א"ל אביי וביחיד למאי חוי הואיל וראוי לגמע בו מים
לתינוק

אלא לאבילת תרומה דלא אכלי כהנים
תרומה עד דשלים בין השמשות דר' יוסי
א"ר יהודה אמר שמואל "כוכב אחד יום שנים
בין השמשות שלשה לילה תנ"א כוכב אחד
יום שנים בין השמשות שלשה לילה א"ר יוסי (א)
לא כוכבים גדולים הנראין ביום ולא כוכבים
קטנים שאין נראין אלא בלילה: אלא בינונים
א"ר יוסי בר' זבדא יהעושה מלאכה בשני
בין השמשות חייב הטאת ממה נפשך א"ל
רבא לשמועיה יאתון דלא קים לכו בשיעורא
דרבנן אדשימא אריש דיקלי אתלו שרגא
ביום המעונן מאי במתא חוי תרנגולא כדברא
עורבי אי נמי אדאני: ת"ר שש תקיעות
תוקעין ערב שבת ראשונה להבטיל את העם
ממלאכה שבשדות שניה להבטיל עיר
והנויות שלישיית להדליק את הנר דברי ר'
נח' יהודה הנשיא אומר שלישיית לחלון תפילין
"ושוהה כרי צליית דג קמן או כרי להרביק
פת בתנור ותוקע וזריע ותוקע ושוכת אמר
רשב"ג מה נעשה להם לבבליים שתוקעין
ומריעין ושובתין מתוך מריעין ותוקעין ומריעין
הו' להו חמישה אלא שתוקעין וחוזרין ותוקעין
ומריעין ושובתין מתוך מריעין מנהא אבותיהן
בידיהן מתני ליה רב יהודה לרב יצחק בניה
שניה להדליק את הנר כמאן לא כר' בריה
ולא כר' יהודה הנשיא אלא שלישיית להדליק
את הנר כמאן כרבי נתן תנא דבי רבי
ישמעאל "שש תקיעות תוקעין ע"ש התחיל
לתקוע תקיעה ראשונה נמנעו העובדים
בשדה מלעדור ומלחרוש וימלעשות כל
מלאכה שבשדות ואין הקרובין רשאי ליכנס
עד שיבואו רחוקין ויכנסו כולם כאחד ועדיין
חנויות פתוחות ותרסיין מונחין התחיל לתקוע
תקיעה שניה מסלקו התריסין ונגעלו
החנויות ועדיין חמין מונחין על גבי כירה
וקדירות מונחות על גבי כירה התחיל לתקוע
תקיעה שלישיית סילק המסלק והטמין המטמין
והדליק המדליק ושוהה כרי צליית דג קמן או
כרי להרביק פת בתנור ותוקע ומריע ותוקע
ושובת א"ר יוסי (ב) (בר) חנינא שמעתי שאם
בא להדליק אחר שש תקיעות מדליק שהרי
נתנו חכמים שיעור לחון הכנסת להוליד
שופרו לביתו אמר לו (א) אם כן נתת דבריך
לשיעורין אלא מקום צנעו יש לו לחון הכנסת
בראש גגו ששם מניח שופרו לפי שאין ממלטלין לא את השופר ולא את החצוצרות
והתניא שופר מיטלטל וחצוצרות אינם מיטלטלין אמר רב (י' יוסי) לא קשיא
כאן ביחיד כאן בצבור א"ל אביי וביחיד למאי חוי הואיל וראוי לגמע בו מים
לתינוק

אלא לאבילת תרומה דלא אכלי כהנים
תרומה עד דשלים בין השמשות דר' יוסי
א"ר יהודה אמר שמואל "כוכב אחד יום שנים
בין השמשות שלשה לילה תנ"א כוכב אחד
יום שנים בין השמשות שלשה לילה א"ר יוסי (א)
לא כוכבים גדולים הנראין ביום ולא כוכבים
קטנים שאין נראין אלא בלילה: אלא בינונים
א"ר יוסי בר' זבדא יהעושה מלאכה בשני
בין השמשות חייב הטאת ממה נפשך א"ל
רבא לשמועיה יאתון דלא קים לכו בשיעורא
דרבנן אדשימא אריש דיקלי אתלו שרגא
ביום המעונן מאי במתא חוי תרנגולא כדברא
עורבי אי נמי אדאני: ת"ר שש תקיעות
תוקעין ערב שבת ראשונה להבטיל את העם
ממלאכה שבשדות שניה להבטיל עיר
והנויות שלישיית להדליק את הנר דברי ר'
נח' יהודה הנשיא אומר שלישיית לחלון תפילין
"ושוהה כרי צליית דג קמן או כרי להרביק
פת בתנור ותוקע וזריע ותוקע ושוכת אמר
רשב"ג מה נעשה להם לבבליים שתוקעין
ומריעין ושובתין מתוך מריעין ותוקעין ומריעין
הו' להו חמישה אלא שתוקעין וחוזרין ותוקעין
ומריעין ושובתין מתוך מריעין מנהא אבותיהן
בידיהן מתני ליה רב יהודה לרב יצחק בניה
שניה להדליק את הנר כמאן לא כר' בריה
ולא כר' יהודה הנשיא אלא שלישיית להדליק
את הנר כמאן כרבי נתן תנא דבי רבי
ישמעאל "שש תקיעות תוקעין ע"ש התחיל
לתקוע תקיעה ראשונה נמנעו העובדים
בשדה מלעדור ומלחרוש וימלעשות כל
מלאכה שבשדות ואין הקרובין רשאי ליכנס
עד שיבואו רחוקין ויכנסו כולם כאחד ועדיין
חנויות פתוחות ותרסיין מונחין התחיל לתקוע
תקיעה שניה מסלקו התריסין ונגעלו
החנויות ועדיין חמין מונחין על גבי כירה
וקדירות מונחות על גבי כירה התחיל לתקוע
תקיעה שלישיית סילק המסלק והטמין המטמין
והדליק המדליק ושוהה כרי צליית דג קמן או
כרי להרביק פת בתנור ותוקע ומריע ותוקע
ושובת א"ר יוסי (ב) (בר) חנינא שמעתי שאם
בא להדליק אחר שש תקיעות מדליק שהרי
נתנו חכמים שיעור לחון הכנסת להוליד
שופרו לביתו אמר לו (א) אם כן נתת דבריך
לשיעורין אלא מקום צנעו יש לו לחון הכנסת
בראש גגו ששם מניח שופרו לפי שאין ממלטלין לא את השופר ולא את החצוצרות
והתניא שופר מיטלטל וחצוצרות אינם מיטלטלין אמר רב (י' יוסי) לא קשיא
כאן ביחיד כאן בצבור א"ל אביי וביחיד למאי חוי הואיל וראוי לגמע בו מים
לתינוק

אלא לאבילת תרומה דלא אכלי כהנים
תרומה עד דשלים בין השמשות דר' יוסי
א"ר יהודה אמר שמואל "כוכב אחד יום שנים
בין השמשות שלשה לילה תנ"א כוכב אחד
יום שנים בין השמשות שלשה לילה א"ר יוסי (א)
לא כוכבים גדולים הנראין ביום ולא כוכבים
קטנים שאין נראין אלא בלילה: אלא בינונים
א"ר יוסי בר' זבדא יהעושה מלאכה בשני
בין השמשות חייב הטאת ממה נפשך א"ל
רבא לשמועיה יאתון דלא קים לכו בשיעורא
דרבנן אדשימא אריש דיקלי אתלו שרגא
ביום המעונן מאי במתא חוי תרנגולא כדברא
עורבי אי נמי אדאני: ת"ר שש תקיעות
תוקעין ערב שבת ראשונה להבטיל את העם
ממלאכה שבשדות שניה להבטיל עיר
והנויות שלישיית להדליק את הנר דברי ר'
נח' יהודה הנשיא אומר שלישיית לחלון תפילין
"ושוהה כרי צליית דג קמן או כרי להרביק
פת בתנור ותוקע וזריע ותוקע ושוכת אמר
רשב"ג מה נעשה להם לבבליים שתוקעין
ומריעין ושובתין מתוך מריעין ותוקעין ומריעין
הו' להו חמישה אלא שתוקעין וחוזרין ותוקעין
ומריעין ושובתין מתוך מריעין מנהא אבותיהן
בידיהן מתני ליה רב יהודה לרב יצחק בניה
שניה להדליק את הנר כמאן לא כר' בריה
ולא כר' יהודה הנשיא אלא שלישיית להדליק
את הנר כמאן כרבי נתן תנא דבי רבי
ישמעאל "שש תקיעות תוקעין ע"ש התחיל
לתקוע תקיעה ראשונה נמנעו העובדים
בשדה מלעדור ומלחרוש וימלעשות כל
מלאכה שבשדות ואין הקרובין רשאי ליכנס
עד שיבואו רחוקין ויכנסו כולם כאחד ועדיין
חנויות פתוחות ותרסיין מונחין התחיל לתקוע
תקיעה שניה מסלקו התריסין ונגעלו
החנויות ועדיין חמין מונחין על גבי כירה
וקדירות מונחות על גבי כירה התחיל לתקוע
תקיעה שלישיית סילק המסלק והטמין המטמין
והדליק המדליק ושוהה כרי צליית דג קמן או
כרי להרביק פת בתנור ותוקע ומריע ותוקע
ושובת א"ר יוסי (ב) (בר) חנינא שמעתי שאם
בא להדליק אחר שש תקיעות מדליק שהרי
נתנו חכמים שיעור לחון הכנסת להוליד
שופרו לביתו אמר לו (א) אם כן נתת דבריך
לשיעורין אלא מקום צנעו יש לו לחון הכנסת
בראש גגו ששם מניח שופרו לפי שאין ממלטלין לא את השופר ולא את החצוצרות
והתניא שופר מיטלטל וחצוצרות אינם מיטלטלין אמר רב (י' יוסי) לא קשיא
כאן ביחיד כאן בצבור א"ל אביי וביחיד למאי חוי הואיל וראוי לגמע בו מים
לתינוק

דג קטן אין כרי להרביק פת בתנור ותוקע ומריע ותוקע ושוכת וכו' ואסיקא ביזים צנעו י"ש בראש גגו ששם מניח את השופר, שאין מטלטלין לא את השופר ולא את החצוצרות.

(א) לפעמי ה"י סס ביבשה"ן הן תן אביי וביחיד למאי חוי הואיל וראוי לגמע בו מים לתינוק.

מסורת הש"ס

(א) וי"ל דכ"י (ב) ומילתא זו
נעין דר' זבדא כ"כ טע. חולין ט.
ג"כ (ג) וי"ל (ד) וי"ל (ה) וי"ל (ו)
(ד) ומילתא זו נלכ ספקי
רש"י ד"ה תריסין.

הגהות הב"ח

(ג) נמי אמר רבי יוסי בר
אבין לא טעני: (ד) חו"ס
ד"ה חלל וכו' דא"כ הא
דלמר:

גליון הש"ס

נב"א ישיבה בר צ"ח ג'
ע"י ג"ן ויפיקין כג'
תוכה דף י"ג:

לעניו רש"י

מלווא' חלמית וצמח בר.

רבינו תנאל

אובלי' בתרומה עד השלים
שלישית לילה. תנאי נמי
אחר יום שנים בין השמשות
שלישית לילה. תנאי נמי
אחר יום שנים בין השמשות
שלישית לילה. ולא כוכבים
גדולים הנראין ביום,
ולא כוכבים קטנים שאין
נראין אלא בלילה, אלא
כיוצא בזה. ויש לומר בתחילת
כרוב כנה כוכבים יצאו
ויריה לילה, ד' פיתוס
כס"י אבא בר אבא
כוכב א' ודאי יום שנים
ספק, ג' לילה. ואסיקא
הא דתמיא באילן דלית
אורחיהן ליתומי בימא,
כסר באילן ארוריהן
לפיתחמי בימא לא
משעריין כהן, א"ר יוסי
בר אבין ובלחור תחמטין
החלח כוכבים בר סוף
חיי כוכבא, אמר ליה
רבא לכני מתווא חמטין
דלא קים לכי בשיעורא
דרבנן אוקינטא משא
בישי דיקלא אתלו,
פירוש ארילין שרגא,
ביום המעונן במתא חוי
תרנגולא אימתי עילי
בקניויה, ברבא חזו עובי
אימתי עילי בקניויה,
א"ר אריז פ' יתות
השרה תן ידעין העלין
שלהן כבירי הפתחין
המפסיין ויבדין השמשות
מתוורין ונראין כמחמין.
העירש כלאבא כשני בין
השמשות בעי' ומשכן
חייב חטאת סנה שנת
אי ביה"ש יום הוא הגה
נחחייב כלאבא שעשה
בשבת, א"ל לילה הוא
נחחייב כלאבא שעשה
בע"ש, ח"ר ו' תקיעות
תוקעין בע"ש, תקיעה
אחת להבטיל המלאכה
שבשדות, שניה להבטיל
מלאכה שבתי ושבתות,
שלישית להדליק נר דברי
ר' נתן, ר' יהודה הנשיא
אמר שלישיית לחלון
את התפילין כ"י, תנא
דבי שמואל ר' התחילו
התקיע' ע"ש, התחילו
לתקוע ראשונה נמנעו הכל
מלחרוש ומלעדור ומלצור,
ואין הקרובים נכנסין עד
שיבוע החוקים, גיעו
החוקים נכנסו הכל ועדיין
חנויות פתוחות ותריסין
מונחין, תקע שניה מסלקו
התריסין ונגעלו החנויות
ועדיין חמין מונחין ותקיעות
מונחין ע"ג הכירה, תקע
שלישית סילק המסלק
והטמין המטמין והדליק
המדליק ושוהה כרי צליית

אלא לאבילת תרומה דלא אכלי כהנים
תרומה עד דשלים בין השמשות דר' יוסי
א"ר יהודה אמר שמואל "כוכב אחד יום שנים
בין השמשות שלשה לילה תנ"א כוכב אחד
יום שנים בין השמשות שלשה לילה א"ר יוסי (א)
לא כוכבים גדולים הנראין ביום ולא כוכבים
קטנים שאין נראין אלא בלילה: אלא בינונים
א"ר יוסי בר' זבדא יהעושה מלאכה בשני
בין השמשות חייב הטאת ממה נפשך א"ל
רבא לשמועיה יאתון דלא קים לכו בשיעורא
דרבנן אדשימא אריש דיקלי אתלו שרגא
ביום המעונן מאי במתא חוי תרנגולא כדברא
עורבי אי נמי אדאני: ת"ר שש תקיעות
תוקעין ערב שבת ראשונה להבטיל את העם
ממלאכה שבשדות שניה להבטיל עיר
והנויות שלישיית להדליק את הנר דברי ר'
נח' יהודה הנשיא אומר שלישיית לחלון תפילין
"ושוהה כרי צליית דג קמן או כרי להרביק
פת בתנור ותוקע וזריע ותוקע ושוכת אמר
רשב"ג מה נעשה להם לבבליים שתוקעין
ומריעין ושובתין מתוך מריעין ותוקעין ומריעין
הו' להו חמישה אלא שתוקעין וחוזרין ותוקעין
ומריעין ושובתין מתוך מריעין מנהא אבותיהן
בידיהן מתני ליה רב יהודה לרב יצחק בניה
שניה להדליק את הנר כמאן לא כר' בריה
ולא כר' יהודה הנשיא אלא שלישיית להדליק
את הנר כמאן כרבי נתן תנא דבי רבי
ישמעאל "שש תקיעות תוקעין ע"ש התחיל
לתקוע תקיעה ראשונה נמנעו העובדים
בשדה מלעדור ומלחרוש וימלעשות כל
מלאכה שבשדות ואין הקרובין רשאי ליכנס
עד שיבואו רחוקין ויכנסו כולם כאחד ועדיין
חנויות פתוחות ותרסיין מונחין התחיל לתקוע
תקיעה שניה מסלקו התריסין ונגעלו
החנויות ועדיין חמין מונחין על גבי כירה
וקדירות מונחות על גבי כירה התחיל לתקוע
תקיעה שלישיית סילק המסלק והטמין המטמין
והדליק המדליק ושוהה כרי צליית דג קמן או
כרי להרביק פת בתנור ותוקע ומריע ותוקע
ושובת א"ר יוסי (ב) (בר) חנינא שמעתי שאם
בא להדליק אחר שש תקיעות מדליק שהרי
נתנו חכמים שיעור לחון הכנסת להוליד
שופרו לביתו אמר לו (א) אם כן נתת דבריך
לשיעורין אלא מקום צנעו יש לו לחון הכנסת
בראש גגו ששם מניח שופרו לפי שאין ממלטלין לא את השופר ולא את החצוצרות
והתניא שופר מיטלטל וחצוצרות אינם מיטלטלין אמר רב (י' יוסי) לא קשיא
כאן ביחיד כאן בצבור א"ל אביי וביחיד למאי חוי הואיל וראוי לגמע בו מים
לתינוק

(א) לפעמי ה"י סס ביבשה"ן הן תן אביי וביחיד למאי חוי הואיל וראוי לגמע בו מים לתינוק.